

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju . . . . . 15 złotych;
za granicą . . . . . 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 55 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych doku-
mentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 277. Okólnik Ministerstwa Skarbu
L. D. IV. 1215/3/30 z dnia 31 lipca 1930 r. w spra-
wie tranzytowego przewozu towarów przez ob-
szar celny Rzeczypospolitej Polskiej.

Ruch służbowy w Ministerstwie Wyznań Re-
ligijnych i Oświecenia Publicznego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych

277.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. IV 1215/3/30

z dnia 31 lipca 1930 r.

w sprawie tranzytowego przewozu towarów przez
obszar celny Rzeczypospolitej Polskiej.

Do

wszystkich Dyrekcji Ceł oraz kolejowych Urzę-
dów Celnych.

W związku z tranzytowym przewozem kole-
jami przez obszar celny Rzeczypospolitej Polskiej
zarządza się, co następuje:

I. Do czasu wejścia w życie polsko - niemieckiej umowy gospodarczej, podpisanej w Warszawie w dn. 17 marca 1930 roku, przewozić tranzytowo z Niemiec do Rosji towarów niemieckiego pochodzenia, przybывających do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej przez urzędy celne, położone na granicy polsko - niemieckiej, oraz przez urzędy celne położone na obszarze W. M. Gdańska, z reguły może się odbywać na zasadzie osobnych pozwoleń, wydawanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Towary niemieckiego pochodzenia, wyszczególnione w załączonej liście, a przewożone tranzytem z Niemiec do Rosji, są wolne od powyższych pozwoleń.

II. Nie podlega ograniczeniom, z wyjątkami przytoczonymi w ustępie III, IV i VII-b niniejszego okólnika:

a) przewóz tranzytowy przez Niemcy do Rosji towarów nie niemieckiego pochodzenia;

b) przewóz tranzytowy wszelkich towarów z Niemiec do innych państw prócz Rosji;

c) przewóz tranzytowy towarów z Rosji oraz innych państw we wszystkich kierunkach.

III. Niżej wymienione towary, bez względu na kierunek przewozu, mogą być dopuszczone do tranzytowego przewozu jedynie po uzyskaniu pozwoleń odnośnych władz:

1) artykuły wojenne,
2) materiały wybuchowe i amunicje,
3) gołębie,
4) substancje i przetwory odurzające (opjum surowe, opjum lecznicze, kokaina, heroina i t. p.).

IV. Zabrania się bezwzględnie tranzytowego przewozu wszelkich druków o charakterze przeciwno państwowym.

V. Przewóz tranzytowy towarów, stanowiących w Polsce monopol państwowy, w wypadkach przewidzianych w ustępie II niniejszego okólnika, zwalnia się aż do odwołania od osobnych pozwoleń Ministerstwa Skarbu.

VI. Pochodzenie towarów w przewozie tranzytowym należy ustalać na zasadzie dokumentów przewozowych.

VII. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy:

a) uprzywilejowanego tranzytowego przewozu towarów między Prusami Wschodnimi a resztą Niemiec, który jest uregulowany Konwencją Paryską,

b) zakazów i ograniczeń stosowanych ze względu na ochronę zdrowotności ludzi, zwierząt i roślin.

VIII. Jednocześnie uchyla się okólnik z dnia 12.XI. 1925 roku, ogłoszony pod pozycją 1138 w Nr. 272 „Monitora Polskiego”.

Załącznik.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski

Załącznik do okólnika
L. D. IV. 1215/3/30.

LISTA TOWARÓW

dopuszczonych do przewozu przez Polskę, bez osobnych pozwoleń, z Niemiec do Z. S. R. R.

Aluminiujum (metal — nie w wyrobach).
Aluminiujowe naczynia i rury.
Aparaty dentystyczne.
Aparaty lekarskie.
Armatura elektryczna.
Automaty do automatycznej sprzedaży towarów.

Blachy żelazne, lakierowane, pokryte cyną lub ołowiem.

Blachy żelazne niczem niepokryte także z otworami do nitów, jednak bez opakowania.

Błękit paryski.
Bolce, nakrętki, śruby, bolce z gwintem.
Cebula.

Cegły, kształtki i płyty dynasowe (poz. 72, pkt. 6 tar. celn.).

Cegły szamotowe.
Chinina.
Chmiel.

Cyna w gąskach, sztabach i prętach.
Cynk w płytach i gąskach również rafinowany.

Cynkowe wyroby.
Cyrkle, komplety cyrkli i inne instrumenty do kreślenia.

Dachówki wszelkiego rodzaju.
Drewno budowlane (belki, bale, deski, łaty i t. p.).

Drewno nieobrobione wszelkie i wszelkie odpadki tegoż.

Drut żelazny (z wyjątkiem kolczastego):
a) pokryty cynkiem lub lakierowany, żelazo w prętach do 13 mm. grubości, drut płaski,

b) drut cynowany,
c) drut pokryty miedzią.

Dynamomaszyny, elektromotory, przetwornice, transformatory (suche i olejne), kompletne i niekompletne, złożone lub w częściach.

Elektromagnesy.
Farby anilinowe.
Filmy.

Forniery.
Grafit w kawałkach i proszku.
Groch świeży i suszony.

Grzyby suszone.
Izolatory szklane, porcelanowe i kamionkowe elektrotechniczne.

Jaja.
Jod metaliczny.
Kamień asfaltowy, także rozdrobniony.

Kamienie do ostrzenia.
Kaolin.
Kauczuk.

Kawior.
Klepki.
Kolejowe klocki hamulcowe.

Kolejowe koła i zestawy kołowe resory.
Kolejowe pokrętnice (Drehschemel).
Kolejowe sprzęgła, zderzaki, przybory do ogrzewania i ich części.

Konopie międlone.
Konopie niemiędlone.
Korund.
Korzenie cykorji, świeże i suszone.

Kości wszelkie, również odolejone i odklejone.

Kreozot.
Książki.
Kształtki do rur (rury odnożne).

Kwas azotowy.
Kwas cytrynowy.
Kwas karbolowy, oczyszczony i nieoczyszczony, krezol.

Kwas siarczany.
Kwas solny.
Lanolina.

Lemiesze.
Len międlony.
Len niemiędlony.

Makuchy wszelkie.
Masło.
Masło kakaowe.

Maszty i słupy telegraficzne.
Maszyny do autogenicznego krajania i spawania.

Maszyny drukarskie.
Maszyny do pisania i liczenia.
Maszyny pończosnicze.

Maszyny do haftu.
Maszyny rolnicze z wyjątkiem traktorów.
Maszyny tkackie.

Mąka i kasze.
Mąka kostna.
Miedź i mosiądz w gąskach, sztabach, prętach, zwojach, blachach, również dziurkowanych.

Mięso, wyroby mięsne, drób bity i zwierzyna.
Motocykle oraz ich części.

Narzędzia rolnicze.
Nasiona koniczyzny i buraków.
Nasiona roślin strączkowych.

Nawozy mineralne, sztuczne, chociażby z dodatkiem ziemi torfowej lub okrzemkowej.
Nikiel w gąskach i sztabach.

Obsadki do piór.
Odpadki:
a) przędzy konopnej,
b) przędzy lnianej.

Odpadki ze skór do wyrobu kleju, o ile w stanie niewyprawionym.

Olej kreozotowy.
Ołów surowy w blokach, płytach lub prętach.

Ołówki.
Osie i ich części do wozów (oprócz kolejowych).

Otręby wszelkie.
Owoce i jagody, świeże i suszone.
Pakuły wszelkie.

Papier wszelkiego rodzaju.
Parafina.
Piecyki z żelaza i miedzi do nagrzewania wody.

Pierze.
Podkłady kolejowe, także nasycane przetworami chemicznymi.

Pogłębiarki (bagry, kopaczki) oraz ich części.
Posadzka i tafle posadzkowe.
Przędza wszelkiego rodzaju.

Rowery oraz ich części.
Rudy wszelkie, z wyjątkiem rud rtęciowych.
Rudy faliste.

Rury żelazne o osi prostej oraz łączniki do rur, wszystko również lakierowane lub pokryte cynkiem, cyną lub ołowiem.

Ryby żywe, mrożone oraz świeże, w lodzie, a także przysypane solą.
Samochody osobowe i ich części (z wyjątkiem omnibusów).

Siarka.
Siarkowodór.
Siersć i szczecina.

Skóry futrzane, wyprawione.
Skóry wyprawione.
Smoła asfaltowa.

Smoły z drzewa.
Smoły z węgla kamiennego lub brunatnego, chociażby z dodatkiem produktów mineralnych.

Soda.
Soda żrąca (kaustyczna).
Sole potasowe, naturalne, (kainit), kizeryt, karmalit, sylwin i t. p., również skoncentrowane oraz siarczany potasu (za wyjątkiem związków chloranowych).

Sprzęty domowe i kuchenne drewniane.
 Surówka „Ferrosilicium“ w gęsiach lub ka-
 walcach.
 Szczotki.
 Szmaty wszelkie.
 Szmargiel, również mielony.
 Świdry.
 Tabor kolejowy, z wyjątkiem pancernego,
 a to lokomotywy i tendry, wagony osobowe, pocz-
 towe, bagażowe i towarowe.
 Tektura dachowa.
 Tektura nasyciona smołą, również falista,
 także posypana piaskiem.
 Termometry.
 Tłuszcze zwierzęce, jadalne i techniczne.
 Tytoń (z zachowaniem przepisów monopol.).
 Walce żelazne lane, powyżej 100 kg. chociaż-
 by z miejscowymi zgrubieniami i osadzonemi czo-
 pami.
 Wanny kamionkowe.
 Warzywa i okopowe świeże i suszone.
 Wełna.
 Włos koński.
 Woda utleniona.
 Wózki ręczne.
 Wyroby futrzane wszelkie, oprócz wyrobów
 z baranów i kóz pospolitych.
 Wyroby prasowane z węgla dla elektrotech-
 niki (świece, płytki, cylindry, węgiel do elemen-
 tów).
 Wyroby skórzane.
 Wyroby z rur do kotłów rurkowych.
 Zaprawa szamotowa.
 Zboże w ziarnie (poz. 1, pkt. 1 a, b, c, taryfy
 celnej).
 Ziarno kakaowe, kakao w proszku.
 Zieleń szwajfurcka.
 Ziemniaki.
 Żelazo i stal sztabowe i fasonowe oprócz że-
 laza dwuteowego o profilu powyżej 50 cm. nie-
 obrobione.
 Żelazne i stalowe płaszcze kotłowe.
 Żelazo taśmowe także lakierowane, pokryte
 cynkiem lub ołowiem.
 Żywica z drzew iglastych.

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdził zarządzeniem z dnia 26 kwietnia 1930 r. uchwałą Rady Wydziału Prawa i Nauk ekonomiczno-społecznych Uniwersytetu Poznańskiego, której mocą dr. **Leon Stefan Sławomir Rosiński** został habilitowany, jako docent ekonomiki i polityki ekonomicznej na tymże Wydziale.

P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdził zarządzeniem z dnia 26 kwietnia 1930 r. uchwałą Rady Profesorów Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie, której mocą dr. **Wincenty Skowroński** został habilitowany, jako docent farmakologii w tejże Akademii.

P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdził zarządzeniem z dnia 28 kwietnia 1930 r. uchwałą Rady Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej, której mocą dr. **Jerzy Raczyński** został habilitowany, jako docent historii sztuki na tymże Wydziale.

P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdził zarządzeniem z dnia 29 kwietnia 1930 r. uchwałą Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, której mocą dr. **Aleksander Ludwik Birkenmajer** został habilitowany, jako docent historii nauk ścisłych na tymże Wydziale.

P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdził zarządzeniem z dnia 20 maja 1930 r. uchwałą Rady Wydziału Rolniczo-Lasowego Politechniki Lwowskiej, której mocą dr. **Henryk Malarski** został habilitowany, jako docent nauki żywienia zwierząt użytkowych na tymże Wydziale.

P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdził zarządzeniem z dnia 24 maja 1930 r. uchwałą Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, której mocą dr. **Mieczysław Małecki** został habilitowany, jako docent z zakresu filologii słowiańskiej na tymże Wydziale.

P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdził zarządzeniem z dnia 24 maja 1930 r. uchwałą Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, której mocą dr. **Aniela Kozłowska** została habilitowana, jako docent geografii roślin na tymże Wydziale.

P. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdził zarządzeniem z dnia 24 maja 1930 r. uchwałą Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, której mocą dr. **Bogumił Pawłowski** został habilitowany, jako docent z zakresu systematyki i geografii roślin na tymże wydziale.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Kancelarii

P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

W dniu święta dożynek Pan Prezydent I. Mościcki przyjął delegację Komitetu Obchodu Dziesięciolecia Zwycięskiego Odparcia Najazdu Rosji Sowieckiej w osobach: prezesa pana marszałka J. Szymańskiego, prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego generała R. Góreckiego, oraz sekretarza Komitetu A. Pomian - Kruszyńskiego, która wręczyła Panu Prezydentowi akt prośby przyjęcia protektoratu, który Pan Prezydent kontrasygnował. Pan Prezydent w czasie półgodzinnej rozmowy żywo się zainteresował pracami Komitetu i przyjął z pełnym zadowoleniem do wiadomości, że dzień 18-go października będzie zbiorową manifestacją nie tylko uczuć całej Polski, ale i 8-mio milionowej rzeszy wychodźców na obczyźnie, której zrzeszenia i organizacje zgłosiły swój współdziałanie przez Radę Organizacyjną Polaków z zagranicy.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Ignacy Mościcki przesłał na ręce naczelnika państwa Estońskiego Strandmana depezę treści następującej:

„J. E. p. Otto Strandman, Naczelnik Państwa
Estońskiego, Tallin.

Opuszczając Estonję, pragnę wyrazić Waszej Eksceleencji, jak bardzo jestem wzruszony przyjęciem tak serdecznym, które zgotowano mi w Tallinie, oraz wszystkimi dowodami sympatii narodu estońskiego wobec Polski. Zachowam niezatarte wspomnienie mego pobytu w pięknej stolicy Estonji. Pragnę zapewnić Waszą Ekscelencję, że manifestacje przyjaźni polsko - estońskiej, które wizyta moja spowodowała, znajdą żywe echo w Polsce.

(—) Ignacy Mościcki“.

W odpowiedzi na tę depezę Naczelnik Państwa Estońskiego przesłał na ręce Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Mościckiego depezę treści następującej:

„Jego Ekscelencja Ignacy Mościcki Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej,

Warszawa

Dziękuję Waszej Eksceleencji za tak serdeczną depezę, którą zechciał mi przesłać opuszczając Estonję. Pragnę zapewnić Waszą Ekscelencję o radości i głębokim zadowoleniu, jakie odczuwaliśmy, przyjmując na naszej ziemi Wysokiego Przedstawiciela Narodu Polskiego. Czuję się szczęśliwy, jeżeli manifestacje, które spowodowała wizyta Waszej Eksceleencji, mogły stać się wyrazem tej przyjaźni i tego uwielbienia, jakie naród estoński żywi w głębi serc dla narodu polskiego.

(—) Otto Strandman“.

Z Ministerstwa Sprawiedliwości.

P. Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości p. Stefan Sieczkowski wyjechał dla zakończenia przerwane go urlopu wypoczynkowego.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego bilans handlu zagranicznego Polski (łącznie z W. M. Gdańskiem) w lipcu b. r. przedstawiał się w sposób następujący: Przywieziono w lipcu 310.258 ton towarów o wartości 195.308 tys. zł. Wywieziono 1.601.351 ton o wartości 197.776 tys. zł. Saldo dodatnie bi-

lansu handlu zagranicznego w lipcu wyniosło 2.468 tys. zł. W porównaniu do czerwca przywóz zwiększył się w wadze o 70.785 ton, w wartości o 17.940 tys. zł. Wywóz wzrósł w wadze o 263.413 ton, w wartości o 28.502 tys. zł.

Zwiększenie przywozu w lipcu zaznaczyło się głównie na: 1) maszynach i aparatach (o 0,7 milj. zł), przyczem wzrósł przywóz maszyn rolniczych (o 1,2 milj. zł), oraz kotłów, aparatów i części do ogrzewania (o 1,2 milj. zł); 2) w żużlach Thomasa (o 3,5 milj. zł) i saletrze wapniowej (o 1,6 milj. zł); 3) metalach i wyrobach z nich (o 2,9 milj. zł), w tem na miedzi (o 1,9 milj. zł); 4) środkach komunikacji (o 2,1 milj. zł), z czego największy wzrost przypada na samochody (o 1,0 milj. zł); wreszcie na 5) rudach wszelkich (o 1,2 milj. zł).

Zmniejszył się natomiast przywóz: 1) artykułów spożywczych (o 4,2 milj. zł), w tem tytoniu (o 6,5 milj. zł) i smalcu (o 2,8 milj. zł) przy jednoczesnym wzroście przywozu śledzi (o 1,8 milj. zł), pszenicy (o 1,5 milj. zł), tłuszczów jadalnych roślinnych (o 0,6 milj. zł) i paszy (o 0,6 milj. zł) i 2) materiałów i wyrobów włóknistych, a mianowicie: wełny i odpadków (o 2,2 milj. zł) i wełny czesanej (o 2,1 milj. zł), przyczem zwiększył się przywóz bawełny i odpadków (o 1,5 milj. zł), przędzy wełnianej (o 1,0 milj. zł) i tkanin jedwabnych (o 0,9 milj. zł).

W wywozie wzrost zaznaczył się najsilniej na artykułach spożywczych (o 13,0 milj. zł), drzewie (o 5,4 milj. zł), węglu (o 4,4 milj. zł), metalach (o 3,2 milj. zł) i wyrobach włóknistych (o 2,0 milj. zł).

Wyszedł w druku zeszyt 2, tom VII Kwartalnika Statystycznego, organu naukowego Głównego Urzędu Statystycznego za r. 1930. Treść dzieła o przeszło 470 stronach dzieli się na trzy zasadnicze części. Dział pierwszy zawiera historię dziesięciolecia Głównego Urzędu Statystycznego od chwili jego utworzenia w lipcu 1918 r. do końca 1929 r. Na pierwszym miejscu umieszczona jest praca twórcy i pierwszego dyrektora Urzędu, prof. d-ra Józefa Buzka, przedstawiająca w pięciu rozdziałach przepisy ustawowe, organizację wewnętrzną, warunki osobowe, wydatki i dochody Głównego Urzędu Statystycznego oraz jego porównanie z takimiż instytucjami Niemiec i Czechosłowacji. W dalszym ciągu pisze prof. Stefan Szulc o wydawnictwach w pierwszych latach istnienia Głównego Urzędu Statystycznego, obecny dyrektor Edward Szturm de Sztrem o działalności Komitetu redakcyjnego, powołanego w grudniu 1928 r., Janina Skrzetuska o pracach biura tłumaczeń, H. Pieniążkiewicz o czynności oddziału drukarskiego, dr. T. Sas - Jaworski o administracji wydawnictw, prof. S. Szulc o biurze kartograficznym, E. Jankowska o działalności biura informacyjnego w kraju i zagranicą, I. Morsztynkiewiczowa o bibliotece Głównego Urzędu Statystycznego, inż. J. Miller o opracowaniu maszynowym danych statystycznych, wreszcie w dziale następnym dr. R. Buławski o organizacji i technice pierwszego spisu powszechnego z 30 września 1921 r. oraz powstałego w połączeniu z nim skrowidza miejscowości, którego opracowanie zajęło nie mniej, niż 397 pracowniko-lat.

Poza temi obszernymi działami, dającymi w zarysie obraz ogromu pracy, dokonanej przez Główny Urząd Statystyczny, znajdujemy w wspomnianym zeszycie rozprawy następujące: S. Fogelson: Medjana i jej wyznaczanie, Fr. Piltz: Organizacja statystyki miejskiej, K. Czernicki: Pożary w woj. zachodnich 1925 — 1927, J. Gliksman: Pożary budynków w woj. centralnych (z wyjątkiem m. st. Warszawy), wschodnich i południowych w r. 1926 i 1927, St. Korwin-Sakowicz i Al. Kozłowski: Materiały do charakterystyki stosunków rybackich w Polsce, J. Czadankiewicz: IV Zjazd statystyków miejskich, dr. J. Neyman: Przegląd obcej literatury statystycznej.

TELEGRAMY DO P. PREZYDENTA RZECZY- POSPOLITEJ ORAZ P. MARSZAŁKA POLSKI JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO.

Dnia 15 b. m. w Klubie Urzędników Państwowych w Warszawie odbył się zjazd uczestników walki o szkołę polską w Suwałkach.

Zjazd wysłał następujące depeze:

„Do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego. Zjazd uczestników walki o szkołę polską w Suwałkach, odbyty w Warszawie w dn. 15 sierpnia 1930 r., ma zaszczyt przesłać Pierwszemu Obywatelowi Państwa, Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej wyrazy najgłębszej czci i hołdu“.

„Do Pana Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego. Zjazd uczestników walki o szkołę polską w Suwałkach, odbyty w Warszawie dn. 15 sierpnia 1930 r., ma zaszczyt przesłać Ukochanemu Wodzowi Narodu Polskiego, Pierwszemu Marszałkowi Polski, Józefowi Piłsudskiemu, wyrazy najgłębszej czci i oddania“.